

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Svmmvla Selectarvm Qvaestionvm Regvlarivm

Bonagrata <von Habsheim>

Friburgi Brisgoiae, 1665

Benedicere

[urn:nbn:de:bsz:31-160625](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-160625)

præditorum, non solum Regulares, sed Sæculares quoque Sacerdotes celebrare possunt: In altari verò portatili Regularibus concessio, hi solum; siquidem privilegium celebrandi in Oratorijs prædictis sit locale, factum in gratiam ipsorum, domorum & prædiorum; aliud autem altaris portatilis sit personale ipsis Regularibus concessum.

BENEDICERE.

54. *Benedicere est alicui bonum precari.*
 55. *Benedictiones Ecclesiastica solennes & earum vis.*
 56. *Quadam sunt Constitutiva, quadam Invocativa: Personales vel Reales.*
 57. *Aliquæ sunt cum S. Vnctione, alia non.*
 58. *Benedictiones licita Regularibus.*
 59. *Expenduntur Privilegia.*
 60. *Benedictio propria FF. Min. in fine Ieiunij Benedicti.*
 61. *Alia singularis in festo S. Blasij Ep. & Mart.*
 62. *Huius Ricus ac formula.*

54. **B**enedicere est alicui bonum precari, videlicet à Deo omnis boni largitore, sicut maledicere est alicui imprecari malum. Priuatim benedicere licet cuius

LIV.
Benedicere quid sit & quorumplex?

utriusque sexûs fidelium, tam hominibus, quàm rebus alijs sensu & ratione carentibus, quacunque verborum formulâ, vel etiam solo SS. Crucis signaculo adhibito; Illis tamen præ reliquis conuenit, qui vel ratione statûs, vel sanctimonîæ, in Ecclesia excellentiores sunt, iuxta illud Apostoli *Hebr. 7. sine vlla contradictione, quod minus est, à meliore benedicitur.* Hinc duplex Benedictionum genus statuitur, vt aliæ dicantur Priuatæ, aliæ Publicæ siue Solemnes.

LV.
Benedictiones solemnes & earûm vis.

55. Benedictiones solemnes, sunt Ritibus quidam seu formulæ Orationum à Ministris Ecclesiæ, ex eiusdem institutione super personis, aut alijs rebus sensibilibus pronuntiari solitæ, ad impetrandum hominibus diuinæ gratiæ auxilium, & alia Dei dona. In hunc enim finem etiam rei inanimatæ benedicuntur, vt nempè homines, vel spiritualium effectuum significatione ad maiorem deuotionem accendant, veluti cineris aspersio ad pœnitentiam, &c. vel ad deletionem peccatorum venialium. De quare S. Thom. p. 3. q. 87. a. 3. vel ad fugandos dæmones, & curandos morbos, vt ex precibus patet, quibus benedicuntur. Verum est, quòd non operantur infallibiliter, sicut operantur Sacramenta Ecclesiæ, tùm quia vim eiusmodi habent non ex pæ-

Acto Dei expresse, quomodo Sacramenta, sed ex precibus Ecclesiæ, & vntium deuotione; tùm etiam quia nobis aliquando non expedit, vt liberemur vel à morbo, vel à dæmonis vexatione. Dubium tamen non est, quin eiusmodi Ecclesiæ Benedictionibus, atque rebus benedictis, magna vis infit ad conciliandum hominibus, per Dei misericordiam, bonos motus Diuinæ gratiæ, quibus à peccatis mudentur, virtutibus augeantur, à periculis custodiantur vel eripiantur, &c. sicut Deo expedire visum fuerit suo loco & tempore. Cuius rei insignia exempla videre est apud Gretser. *de Benedictionibus*. l. 2. c. 11.

56. Benedictiones publicæ rursùs diuidentur in Constitutiuas & Inuocatiuas. Inuocatiuæ sunt, quibus à Deo vel rebus vel personis imploratur Diuinum auxilium. Constitutiuæ sunt, per quas siue res siue personæ Diuino cultui destinantur, vnde rursùs alia personalis dicitur, v. g. Abbatum, virginum, sponforum, &c. alia rerum, puta vestium, Ecclesiæ, altaris, aquæ, olei, &c. quibus aliqua specialis sanctitas inde impertitur, ut in profanos vsus amplius sine irreuerentia transferri vel applicari nequeant, etiam postquam Benedictionem amiserint; quod fit, quando ita scinduntur

LVL

*Quadam
sunt Con-
stitutiuæ,
alia In-
uocatiuæ.
Item Per-
sonales
& Rea-
les.*

F 3

duntur

duntur aut franguntur, vt amplius, ad v. sum, ad quem destinatae fuerunt, aptae non sint, aut amplius priorem figuram non retineant. Ex quo, etiamsi reficiantur, denud benedicendae sunt. Non est tamen contra reuerentiam, quando res eiusmodi etiam S. Vnctione consecratae, vt sunt orbiculi cerei, quos Agnos Dei nuncupamus, inijciuntur in ignem pro extinguendo incendio, aut in aquam pro sedandis tempestatibus atque procellis, aut si brutis animalibus appendantur, aut in ipsis etiam stabulis tutelae causa asseruentur; cum ad hos & similes vsus, Imagines Agni caelestis repetitae atque institutae sint. Gretser. cit. c. 36. In quodam tamen Prouinciali Concilio Mediolanensi sub S. Carolo Borromeo vetatur, re-
ste Azor. ro. 1. Instit. lib. 9. c. 9. q. 2. ne Agni benedicti imagines in agros, camposve abijciantur, aut arboribus affigantur, aut in ramis arborum suspendantur; sed praecipitur, idque ex antiquo instituto, vt in vineis agrisque adoleantur ad suffumigationem, ob imminentem tempestatem, fulgura, fulmina, incendia, & grandinis vim, aliasque diabolicas illusiones depellendas.

LVII.
Alia sunt
cum S. Vn-
ctione, a-
lia non.

57. Benedictiones aliquae sunt cum S. Vnctione, & proprie Consecrationes dicuntur, vt consecrationes Ecclesiae, altaris, calicis,

allicis, patenæ, agni cerei, &c. aliæ verba-
 res tantum sunt, & sine vnctione, vt aquæ,
 alis, vestium. Benedictiones tum consti-
 tutiua, tum inuocatiua, quæ solenni ritu
 x institutione Ecclesiæ fiunt, à solis Epif-
 copis & Sacerdotibus, nunquam autem à
 Diaconis fieri possunt, vt constat ex praxi
 Ecclesiæ. Sylu. V. *Aqua benedicta. n. 1* Illæ
 quæ cum sacro chrismate fieri solent, Epi-
 copalis Ordinis propriæ sunt, vnde ab Epi-
 copo electo & confirmato nondum tamen
 consecrato fieri non possunt. Benedictio-
 nes constitutiua rerum, in quibus sacra vn-
 ctio non interuenit, licet & ipsæ iure ordi-
 nario tantum Episcopis competant, quia ta-
 men non sunt ex ijs, quæ competunt Ordi-
 ni Episcopali iure diuino, qualia sunt ordi-
 nare, confirmare, &c. possunt etiam sim-
 plici Sacerdoti committi à S. Pontifice, &
 per consuetudinem alijs conuenire. Leza-
 na V. *Benedictio n. 5. cum Soar. &c.*

§8. Pro Regularibus extant hac in re
 plura priuilegia in Comp. Mendic. V. *Bene-
 dictio*. Singulare est, quod refertur §. 14.
 Leon. 10. Qui concessit Generalibus &
 Prouincialibus, ac Custodibus & Guardia-
 nis FF. Minor. Obseru. pro tempore exi-
 stentibus, vt omnia & singula eiusdem Ordi-
 nis & Obseruantie, Ecclesias, cœmeteria, capi-
 tula

F4

tula

LVIII.

*Benedi-
 ctiones li-
 ceta Rea-
 gniatis-
 bus.*

tula & oratoria vbiunque existentia, tam recepta, quam recipienda, ac paramenta & ornamenta, & alia quaecunque ad diuinum cultum, & vsum fratrum necessaria, in quibus Chrisme non interuenit, pro eorundem fratrum vsu tantum, solemnibus benedictione valeant benedicere. Et voluit, quod hoc possint alij fratres eiusdem Ordinis, qui ad hoc in Capitulis Generalibus deputati fuerint; ac quod similiter possint reconciliare Ecclesias, &c. que quomodolibet, sanguinis vel seminis effusione polluta fuerint, & hoc cum aqua per predictos Praelatos benedicta, praesertim in locis remotis, vbi Episcopum aqua benedicentem, per duas dietas adire non poterint. In isto priuilegio licet corporalia specialiter non exprimentur, computantur tamen sub illis verbis: ac alia quaecunque, &c. Ea verò expressè concedit Innoc. 8. relatus in addit. P. Sorbo. & ad vsum etiam alienum extendit in priuilegio facto Congreg. S. Iustinae, 1487. necnon & participantibus cum ijs, quo concessit, vt Priores Ordinis & Vicarij in absentia Prioris, & quiuis habens regimen, cuiuscunque Monasterij possit benedicere Corporalia, vestimenta, caeteraque ornamenta Ecclesiastica ad cultum diuinum pertinentia, tam sui Monasterij, quam etiam vndecunque sint.

LIX. 59. Verum huic postremo priuilegio duo videntur obstare. 1. Quod sit oraculum

Expendatur.

um viuz vocis, vt constat ex Comp. Soc.
 7. *Benedicere.* Omnia autem oracula viuz
 vocis reuocauerit Greg. 15. in *Constit. Ro-*
manus Pontifex. quam Urbanus 8. aliã post-
 modùm *Constit.* non solùm confirmauit,
 verùm etiam ampliauit, adiectis pœnis
 grauissimis *Ordinum Generalibus,* nisi in-
 trà tres menses eam primò *Prouincialibus,*
 hi autem in *Conuentibus* suarum *Prouin-*
ciarum publicari fecerint. 2. Videntur ob-
 stare plures *DD. Cardinalium Declaratio-*
nes, quas recenset *Gauant. in Rub. Miss. p. 4.*
2. 19. n. 22. Illa verò præsertim, quam 1632.
 13. *Mart.* refert *Barbos, in Collect. Bull. V. Ab-*
bas. n. 1. his verbis: *Abbat, Priores, Guar-*
diani, & alij Religionum Prælati, etiam ex So-
cietate IESV, habentes priuilegia benedicendi
SS. vestes, cœmeteria & similia, dicto priuilegio
vti non possunt, nisi in ijs rebus, in quibus S. vn-
ctio non adhibetur, & pro seruitio duntaxat
Monasteriorum & Ecclesiarum propriarum. Ad
 1. patebit *Resp. ex dicendis V. Priuilegium.*
 vbi ostendetur hoc oraculum sicut & alia
 quamplurima obtinuisse vim bullarem per
 confirmationes aliorum postmodùm *Pon-*
tificum. Ad 2. respondet *Tamburin. de*
Sacris. Miss. l. 1. c. 3. §. 2. constare de priui-
 legio, non autem de reuocatione: posse
 adèò *Regulares etiam*num talia benedicere.

re, tam pro suis vsibus, quàm vsu externo-
rum. Existimo hunc Auctorem ista dicere,
non quia illum lateat declarationes dictas
verè emanasse, aut fidè non habeat eas tam
distinctè verbotenus cum expressione tem-
poris, anni, diei, &c. referentibus, testibus
omni exceptione maioribus, prout est ab
eodem allegatus Gauant rerum huiusmo-
di, utpote S. illius Congregationis Consul-
tor, peritissimus: sed quia Urban. 8. *apud*
Barbos. in Collect. Bull. V. Congregatio. sub die
21. Aug. 1632. decreuit, vt nulla fides illis tan-
quàm declarationibus Cardinalium adhi-
beatur, nisi sint in authentica formà, solico
sigillo, & subscriptione Emin: Cardinalis
Præfati & Secretarij eiusdem Congreg.
pro tempore existentium munitæ, aliàs mi-
nimè. Vel quod præstantissimi quoque
Theologi, teste P. Bassæ. *V. Lex 4. n. 12.* in-
trepidè tenent Declarationes huiusmodi,
licet maximi sint ponderis, & ab ijs rece-
dendum non sit sine firmissimo fundamen-
to, esse tamen Doctrinales tantum sicut la-
tas à DD. & Iurisperitis, neutiquam verò
definitiuas seu decisiuas vim legis habentes;
tum quia potestate condendi leges ca-
reant, tum etiam quia per modum legis,
eorum Decreta non promulgentur; quod
omnino necessarium est, præsertim in re-
uocatione

uocatione
Pontifici
loquens
quis, ait,
modi leges
ber in con-
quia potest
rum, qui
in singulis
vel saltem
rationem
ve leges
gentias
que pr
sed esse
Becar
Sum
tantum
c. 2. pr
creto
quoad
ratione
decre
Ponti
quàm
sus et
lam
Cris
quan

catione priuilegiorum, etiam per Bullas
 pontificum. Vnde Bassæ *cit. V. Lex. 2. n. 4.*
 queus de Pontificijs Constitutionibus: Si
 quis, ait, *habitet in aliqua Prouincia, vbi eius-*
odi leges promulgatæ non sunt, potest esse li-
ber in consuetudine, etiamsi illas leges non seruet,
quia potest vti probabili opinione eorum Autho-
rum, qui defendunt eiusmodi leges non obligare
singulis Prouincijs, nisi ibi sint promulgatæ,
et saltem consuetudine recepta. Communiter
tamen ab omnibus receptum & approbatum est,
ut leges reuocatoriæ Priuilegiorum & Indul-
gentiarum vim obligandi non habeant, quous-
que promulgatæ sint, non solum in Prouincia,
sed etiam in Ciuitate ac Paro. hia. Hæc ille ex
Becano & alijs. Quanquam verò etiam à
Summo quoque Pontifice approbatæ refe-
rentur, Chastain, tamen de Priuil. Reg. tr. 5.
Lex. tit. 2. prop. 2. in Resp. 1. quam dat super De-
creto S. Cong. quod superius V. Absolutio
quoad Sacul n. 40. retuli, dicit illam Decla-
rationem seu decretum, sicut & alia similia
decreta, solum esse sententiam Doctorum à
Pontifice approbatam, que non magis obliget,
quàm sententia aliorum Doctorum, &c. Vide-
ris etiam super his notatu dignam episto-
lam Nauar. Doctoris excellentissimi, & in
Curia Romana nou modicæ auctoritatis,
quam se cuidam Card. S. Congreg. scrip-
ptam

ptam singulari studio verbotenus inferuit
 suis Consilijis. l. 5. de sent. Excom. conf. 17.
 prioris edit. Verum de his iudicium ferant
 alij; ad rem præsentē quod attinet, quan-
 tūm ipse noui, videtur apud nos Privilegi-
 um istud benedicendi SS. vestes, etiam ad
 vsum exterorum, sicut & alia plura, de qui-
 bus sparsim in decursu huius Summule,
 contra decreta seu declarationes huiusmo-
 di cæteroquē nobis non nisi fortuitō ferē
 cognitās, prorsus obtinuisse per diuturnum
 illius vsum ob Episcoporum raritatem &
 multiplicem necessitatem, non inuitis ijs-
 dem DD. Ordinarijs, qui grauioribus oc-
 cupati negocijs, hanc operam suis subdijs
 proficuum libenter concedunt.

LX.

*Benedictio
 in fine Ieiunij. Be-
 nedicta.*

604 Præter communes Benedictiones
 inuocatiuas, quæ tum in Missali ac Rituali-
 bus, tum libris ac libellis quamplurimis
 habentur innumeræ, duæ sunt apud nos Ca-
 pucinos in singulari deuotione. Prima est,
 quæ dari solet à Superioribus in fine Qua-
 dragesimalis Epiphaniæ Ieiunij, quod *Bene-
 dictam*, vocamus, ideo, quia cum nullo
 præcepto institutum sit, voluntariē id ieiun-
 antibus Benedictionem à Domino S. Nos-
 ter Patriarcha imprecatus sit. Nullā con-
 stat hæc benedictio certâ verborum formu-
 lā, sed prohibitu benedicens, vel solâ aquæ bene-

Dilectissimi in Christo Patres & fratres. Gratias agamus Deo optimo Maximo qui nobis per suam piissimam Misericordiam gratiam dedit ad ieiunium hoc, Benedicta, dico, ad benedictum ieiunium ad similitudinem sui Iesu Christi imitationem & Seraphici Patris nostri Francisci intentionem sano corpore celebrandum. Nunc rogemus omnes unanimiter eundem Dominum nostrum Iesum Christum, ut nobis suam largissimam per Seraphicum Patrem nostrum promissam Benedictionem misericorditer impertiri dignetur. Gratis igitur persolutis omnibus genua flectant & Psalmum, *Deus misereatur nostri &c.* persoluant. *Hoc facto, & Psalmo Unanimiter persoluto: Kyrie Eleyson, Christe Eleyson. Kyrie Eleyson, Pater noster, & Stella coll. imposita.*

- ✠. Et ne nos inducas &c. *R.* sed libera nos &c.
- ✠. Memento Congregationis tuae. *R.* Quam possedisti ab initio.
- ✠. Salvum fac populum tuum Domine. *R.* Et Benedic Hereditati tuae.
- ✠. Benedicat & custodiat nos omnipotens & misericors Dominus. *R.* Amen.
- ✠. Domine Exaudi &c. ✠. Dominus Vobiscum, ORE.

O R E M V S.

Devotionem familiae tuae Domine Iesu Christe benignus intende, & quae se per abstinentiam ad tui imitationem, maceravit in corpore; reficiatur in mente, & in tua semper benedictione laetetur. Qui vivis & regnas &c.

Ÿ. Adiutorium nostrum &c. Ÿ. Sit Nomen Domini &c.

Per Intercessionem Beatissimae Dei Genitricis Mariae ac Seraphici Patris nostri Francisci, omniumq; Sanctorum, copiosa descendat super nos Dei Patris Omnipotentis & Filii eius Iesu Christi, & Spiritus Sancti, Benedictio, & maneat semper. Amen.

Aspergantur fratres aqua Benedicta.

Ista Benedictio, cum apud nos maxime semper habita sit, & credita praesens ac efficacissimum Medium, gratiam à Deo impetrandi (per merita sacratissimi illius Ieiunij, quod Christus D. ac Redemptor noster peregit, ac intercessionem S. N. Patris Francisci, qui ad imitationem eiusdem idem studiosissime coluit, suisque filius, cum promissione caelestis gratiae, commendavit) perseverantis observantiae Seraphicae nostrae Regulae; ad cuius Ieiunii principium proinde superiores sibi subditos pia adhortatione excitare solent, ad augendam illius devotionem

votionem & perpetuam eiusdem continen-
tionem; lubet hac transcribere quæ P. Be-
verius 10. 1. Annal. Ordinis An. 1558 sequenti
verborum tenore enarrat. Circa hæc temp-
ra, inquit, cum in quodam Umbria Proni-
Conuentu, hæc Epiphania Quadragesimæ,
quæ ob Dei Benedictionem, quam S. P. ieiun-
antibus pollicetur, benedicta appellari solet; Guar-
dianus ac tota simul familia religiose custodi-
sent: iam dies extremus aduenerat, quum fru-
tres benedictionem, de more genuflexi, à Guar-
diano postulant: quibus Guardianus his verbis
responder: Filij, siquidem B. P. noster Franci-
scus, hæc Quadragesimam ieiunantibus, Dei
benedictionem precatur illis verbis. Sanctam
verò Quadragesimam, quæ incipit ab Epi-
phania, vsque ad continuos quadraginta
dies, quam Dominus suo sancto ieiunio
consecrauit; qui voluntariè eam ieiunans,
benedicti sint à Domino; hæud meum est, sed
Dei tantum modò hæc vobis benedictionem im-
periri; quapropter satius est, vt vnà omnes in
Ecclesiam conuenientes, ad Christi Saluatoris
pedes prostrati, eam nobis ab eo fuis precibus
exoremus. Acquiescunt omnes, deuotè Ecclesiam
petunt, cunctisque anteligneam Crucifixi sta-
tuam, quæ altius supra Presbyterij cancelli
eminet, procumbentibus: Guardianus quinquies
Dominicam Orationem & Angelicam Salu-
tationem

ationem persoluendam indicit: quâ persolutâ,
rior ipse Guardianus, tum ceteri omnes vo-
em, Benedicite, conclamantes, à Domino be-
nedictionem postulant. Planè mirabile dictu !
Dextra illius Crucifixi manus, magno cum fra-
gore è cruce soluitur, protensoque Crucis sig-
no, illis benedicit: qui celesti omnes suauitate
repleti, ac vberes præ voluptate lachrymas ef-
fundentes, Domino gratias agunt: quoniam
bonus, quoniam in seculum misericordia eius.
Hæc ille.

GI. Altera benedictio, quæ in templis
nostris maximo populi concursu quotannis
confertur 3. die Februar, est S. Blasij contra
morbos & affectus malignos gutturis, cu-
ius originem quia paucissimis notam experi-
rior; atque eiusmodi Benedictiones, vt ini-
tio huius tituli præmonui, non ex opere o-
perato, vt aiunt, more SS. Sacramentorum,
sed ob merita potissimum Sanctorum, pre-
ces Ecclesiæ, ipsam quoque fidem ac deu-
otionem recipientium, vim habeant; non
ingratum fore credo, si ad pietatis augmen-
tum, hic etiam adscripsero, quæ hæc de re
ex Metaphraste scripta reliquit Surius in vi-
ta S. Blasij Episcopi & Martyris, dicto die
3. Februar. Non solum, ait, curabat homines,
sed etiam iumenta & bestias. Cum itaque conti-
gisset aliquem os deuorare, vel aliquid eiusmodi,

G

repente

LXI.

*Alia singu-
gularis in
festo san-
& Blasij.*

repentè ad eum afferebant patientem & per sanctas suas preces eum statim reddebat sanum. Contigit itaque ut filius cuiusdam mulieris, qua eum habebat unicum, partem piscis comedens, os repentè deuoraret & mutus maneret. Cùm ergo mater pueri de Sancto audiuisset, eum allatum proiecit ad eius pedes semimortuum, cum fletu clamans & dicens Sancto: Misere mei filij, serue Seruatoris nostri IESV Christi, est enim mihi vnigena: narrauit que Sancto, quid filio suo repentè accidisset. Sanctus autem Dei & magnus Sacerdos Blasius, manu imposita gutturi pueri, sic orauit, extendens in cælum oculos, & Deo dicens: Qui ijs, qui te inuocabant in veritate, prestò fuisti adiutor, ô Seruator, audi meas preces, & spinam infixam huic puero, tuâ, qua sub aspectum non cadit, virtute, ei exime, eum curans: & de cætero seu in hominibus seu in pueris, seu in bestijs tale quid contigerit, illic autem recordatus fuerit aliquis mei nominis dicens: DEVS, intercessionem serui tui Blasij accelera tuum auxilium: fac curo in eo curationem ad gloriam & honorem sancti tui nominis; Et cùm hæc ipse dixisset, puerum statim sanum restituit sicut prius, & eum reddidit matri suæ, ore nunquam silente, Deum laudantem atque glorificantem, &c. Miraculi huius meminit sic breuiter Romanum Breuiarium in lectione de S. Blasio: multos agrotos sanauit, qui

qui ad Blasium, eius samâ sanctitatis adducti, deferebantur. In illis puer fuit, qui desperatâ à Medicis salute, transversâ spinâ faucibus inhaerente, animam agebat, &c. Ipsam Benedictionem commendat & contra hæreticorû calumnias defendit Gretser. citato libro, singulari c. 33. quod de cereis S. Blasij inscribitur.

62. Huius Benedictionis Ritus observatur talis: Sacerdos, finitâ Missâ, depositâ Casulâ & Manipulo, singulis manibus tenet cereum vnum prius benedictum & accensum: utrosque cereos in parte inferiori decussatim iunctos in modum crucis, sub mento gutturi cuiusvis benedicendorum, qui turmatim ante altare, seu cancellos Presbiterij genuflectunt, applicat, dicens: *Per Intercessionem S. Blasij Episcopi & Mart: liberet te DEVS à malo gutturis. In nomine Dei Patris, & Filij, & Spiritus sancti, Amen.* Benedictio autem cereorum ex Sacerdotali Romano antiquo impresso Venetijs 1585. c. 13. *De Benedictione panis, vini, fructuum, &c. in festo S. Blasij contra malum gutturis, est sequens.*

Ÿ. Adiutorium nostrum, &c. *Re: Qui fecit, &c. Ÿ. Domine exaudi, &c. Re: Et clamor, &c. Ÿ. Dominus vobiscum. Re: Et cum spiritu, &c. Oremus. Omnipotens & mitissime Deus, qui omnium mundi re-*

rum diuersitates solo verbo creasti, & ad hominum reformationem illud idem verbum, per quod facta sunt omnia, incarnari voluisti: qui magnus es & immensus, terribilis atque laudabilis & faciens mirabilia, pro cuius fidei confessione gloriosus Martyr & Pontifex Blasius diuersorum tormentorum genera, non pauescens, martyrij palmam feliciter est adeptus, qui que eidem inter ceteras gratias hanc prerogatiuam contulisti, vt quoscumque gutturis morbos tuâ virtute curaret: Maiestatem tuam suppliciter exoramus, vt non inspectu nostri reatus, sed eius placatus meritis & precibus, hanc creaturam cere *Benedicere* & sancti-*ficare* tuâ venerabili pietate digneris, tuam gratiam infundendo, vt omnes quorum colla per eam ex bona fide tacta fuerint, à quocumque gutturis morbo, ipsius Passionis meritis, liberentur, & in Ecclesia sancta tua sani & hilares tibi gratiarum referant actiones, & laudent nomen tuum gloriosum, quod est benedictum in sæcula sæculorum. Per Dominum nostrum, &c. *R.* Amen. *Aspergatur cerei aquâ benedictâ.*

CAPITVLVM.

63. *Capitulum quid sit & quotuplex?*

64. *Cap.*